

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/69/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010585
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5714010585.1

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Miroslavom Mazúchom na hlavnom pojednávaní dňa 15.4.2015 v Martine takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Tr. por. vec obžalovaných H. R., nar. XX.XX.XXXX v M., I. Y., trvale bytom Q. C. XXXX/XX, M. M. a R. J., nar. XX.XX.XXXX U. Y., trvale bytom Q. C. XXXX/XX, M. M., stíhaných pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 20, § 218 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe,
že

od 22.11.2013 po tom, ako im skončila dňa 30.04.2012 platnosť zmluvy o nájme bytu uzavretej dňa 01.11.2011 s Y. M. M., zastúpeného spoločnosťou M., s.r.o., M. M. ako prenajímateľom, na dobu určitú od 01.11.2011 do 30.04.2012, predmetom ktorej bol 3-izbový byt č. XX v dome č. súp. XXXX, Q. C. XX v M. M., tento i napriek opakovaným výzvam odmietli odovzdať, pričom na základe rozsudku Okresného súdu Martin č.k.: 5C/98/2012-150 z 20.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k.: 10Co/241/2013-226 z 20.06.2013, boli povinní predmetný byt vypratať a odovzdať Y. M. M., v termíne do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, t.j. 22.11.2013, tento do 13.01.2014 (kedy bolo obvineným doručené uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia), aj napriek opakovaným výzvam odovzdať byt prenajímateľovi, neoprávnene a bez právneho dôvodu obývali a zotrúvali v ňom proti vôli prenajímateľa,

vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 2T/69/2014 p o s t u p u j e Okresnému úradu Martin, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 22.4.2014 obžalobu na H. R. a R. J. pre skutok právne posúdený ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 218 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku podanej obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného H. R., obžalovanej R. J. a prečítal listinné dôkazy.

Obžalovaný H. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetnom byte bývajú už od 1.9.2006 až doposiaľ. Poslednú zmluvu, ktorú uzatvorili bola na dobu určitú od 1.11.2011 až do 30.4.2012, ale bola to uzatvorená zmluva v rozpore so všeobecne záväzným nariadením mesta. Jeho manželka však túto zmluvu podpísala. Bývalý primátor mesta ich v januári 2012 odmietol prijať, aby mu vysvetlili určité nedorozumenie. Nájomné za byt stále platili a ku dňu hlavného pojednávania nemali žiadne podlžnosti. Mestu nespôsobili žiadnu škodu, pretože nájom riadne platili. Nový primátor mesta prisľúbil, že vec dá preskúmať právnikom a dá ju do poriadku. K svojim osobným pomerom vypovedal, že jeho príjem je 288,- Eur a aj s manželkou sú nízko príjmová rodina. Nemajú žiadne úspory v bankách,

nehnutelnosti, hnutelnosti väčšej hodnoty a majú dve školopovinné deti. Podstatou nedorozumenia bolo iba to, že nedopatrením o jeden deň nedodrжали termín na podanie žiadosti o predĺženie nájomnej zmluvy. Ich rodina potrebuje dôstojné bývanie s dvomi maloletými deťmi a nemali a nemajú žiadne finančné prostriedky k tomu, aby si mohli zabezpečiť iný byt. Obžalovaná R. J. obdobne vypovedala, že sú sociálne slabšia rodina a majú deti vo veku 8 a 16 rokov. V byte bývajú od 1.9.2006. Platia všetky platby spojené s bytom a žiadne dlhy nemajú. V minulom roku bývali v bytovke neplatiči, ktorí mali nájomné zmluvy. Za byt stále platia nájomné.

V priebehu konania došlo k urovneniu právneho vzťahu medzi obžalovanými a Y. M. M.. Podľa písomného oznámenia primátora Y. M. M. z 8.4.2015, mestské zastupiteľstvo 26.3.2015 schválilo pridelenie nájomného bytu obžalovaným na dobu jedného roka. Súčasne odporučilo primátorovi mesta zobrať späť návrh na vykonanie exekúcie vypratáním tohto bytu. Primátor mesta 7.4.2015 návrh na vykonanie exekúcie zobral v celom rozsahu späť. Zároveň oznámil, že obžalovaní nemajú žiadne dlžoby voči mestu a svoje povinnosti si plnia na čas. Písomné podanie doložil výpisom z uznesenia IV. mestského zastupiteľstva Y. M. M. z 26.3.2015, zmluvou o nájme bytu č. X/XXXX zo dňa 31.3.2015, späťvzatím návrhu na vykonanie exekúcie a návrhu na zastavenie exekučného konania.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že predmetný žalovaný skutok po formálnej stránke naplňa znaky stíhaného trestného činu. Na druhej strane však závažnosť konania je znížená následkom a minimálnym zavinením a preto ponechal na zváženie súdu, či konaním obžalovaných bol aj po materiálnej stránke naplnený stíhaný trestný čin, pričom ich konaním došlo k minimálne k spáchaniu priestupku.

Obžalovaná v záverečnej reči uviedla, že nemali možnosť odísť z uvedeného bytu.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázané, že obžalovaní od 22.11.2013 do 13.11.2014 užívali predmetný byt bez právneho titulu. Vykonaným dokazovaním bolo však preukázané, že sú sociálne slabšou rodinou sa dvomi maloletými deťmi. K predĺženiu nájomnej zmluvy nedošlo iba na základe administratívnej chyby. Nájomné za byt si riadne a včas splatili a nakoniec v priebehu súdneho konania uzatvorili s mestom novú nájomnú zmluvu na dobu určitú a mesto zobralo späť návrh na vykonanie exekúcie. Pohnútkou obžalovaných k takémuto konaniu bola nepochybne ich sociálna situácia, keď nemali možnosť z nájomného bytu so svojimi dvomi maloletými deťmi odísť, pretože nebolo preukázateľne v ich finančných možnostiach zabezpečiť si iné bývanie. K žiadnemu následku a poškodeniu mesta nedošlo, pretože obžalovaní majú v súčasnosti zaplatené nájomné v plnej výške. Z týchto všetkých dôvodov súd dospel k záveru, že po formálnej stránke nedošlo k spáchaniu prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 20, § 218 ods. 1 Tr. zák., pretože závažnosť konania oboch obžalovaných bola nepatrná. Súd bol však toho názoru, že okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy by mohol konanie obžalovaných posúdiť ako priestupok na úseku hospodárenia s bytmi a s nebytovými priestormi podľa § 26 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení a preto vec postúpil na ďalšie konanie Okresnému úradu Martin, odboru všeobecnej vnútornej správy, tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť v lehote do 3 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline. Sťažnosť prokurátora má odkladný účinok.